

Perspectief
ChristenUnie-jongeren

PerspeX

jaargang 16 | nummer 2 | juli 2016

NIEUWE & OUDE *voorzitter*

E-stonia

interview

Annabel Nanninga

VOORWOORD

Beste lezer,

Inmiddels zit seizoen 2015-2016 er bijna op en dat betekent ook dat je nu mijn laatste PerspeX-voorwoord leest. Op 25 juni, tijdens de Focusdag van PerspectieF, zal ik na een paar prachtige jaren in het bestuur van PerspectieF ruimte laten voor een nieuwe schrijver van dit voorwoord en een volgende voorzitter van PerspectieF.

Het waren prachtige jaren en ik kan met jullie terugkijken op een paar mooie hoogtepunten. Het meest heb ik echter genoten van de ontwikkeling die ik heb gezien bij actieve leden tijdens trainingen, evenementen en acties. Neem de Smaakmakers: ambitieuze jongeren, gekoppeld aan raadsleden. Geweldig dat zoveel jongeren deze stap hebben gezet en zich willen ontwikkelen voor christelijke politiek. Ik denk ook aan de trainingen, de politieke projecten en de acties die daaruit voort kwamen. De reis naar Bangladesh, georganiseerd door de projectgroep Eerlijke Kleding, was een geweldige ervaring. Wat me altijd bij zal blijven zijn de twee boxers, gemaakt van overhemden van Arie Slob en Lodewijk Asscher, die de projectgroep Jong Sociaal Ondernemen ook echt aan beide heren overhandigde.

Kortom, het was geweldig leuk om me al die jaren dag in dag uit in te zetten voor het betrekken van jongeren bij politiek. Gelukkig is het nog niet helemaal klaar, want we mogen nog genieten van deze PerspeX. Vooruitkijken naar het volgende seizoen met een terugblik op de Focusdag, een interview met de ex-Geenstijl redacteur en The Post Online-auteur Annabel Nanninga, een terugblik op de reis naar Estland en verschillende artikelen beloven weer heel wat goeds.

Beste lezer, het ga je goed.
Hopelijk komen we elkaar snel weer eens tegen.

Erik-Jan Hakvoort
Voorzitter PerspectieF

INHOUD

4 Interview **Annabel Nanninga**

Reis **E-stonia**

8 Interview **NIEUWE & OUDE voorzitters**

EN VERDER

- 10 Vertrekkende en nieuwe bestuursleden
- 12 Persvrijheid: een journalistieke placebo
- 14 *Verslag* Focusdag PerspectieF
- 16 *Denktank* Wie vertegenwoordigt generaties na ons?
- 18 *Interview* Smaakmakers
- 19 Nieuwe redactieleden
- 20 Nieuw bestuur PerspectieF

column

Van de redactie

Ik heb altijd al bewondering gehad voor mensen met visie: mensen met visie voor hun leven, visie voor hun baan of gezin en visie voor Nederland. Zulke mensen weten wat ze moeten doen of juist moeten laten om hun doelen, duidelijk voor ogen, te bereiken. Doelen, die heel verschillend kunnen zijn. Het behalen van je diploma, hun kinderen opvoeden tot zelfstandige, betrouwbare en moedige volwassenen, of via een NGO je inzetten voor meisjesonderwijs in Afrikaanse landen. Visionaire mensen kijken vooruit, voorbij de omstandigheden van de huidige situatie, naar waar ze naar toe willen.

Ik heb altijd al bewondering gehad voor mensen met visie: mensen met visie voor hun leven, visie voor hun baan of gezin en visie voor Nederland. Zulke mensen weten wat ze moeten doen of juist moeten laten om hun doelen, duidelijk voor ogen, te bereiken. Doelen, die heel verschillend kunnen zijn. Het behalen van je diploma, hun kinderen opvoeden tot zelfstandige, betrouwbare en moedige volwassenen, of via een NGO je inzetten voor meisjesonderwijs in Afrikaanse landen. Visionaire mensen kijken vooruit, voorbij de omstandigheden van de huidige situatie, naar waar ze naar toe willen.

Ook deze PerspeX staat in het teken van visie en vooruitkijken. In dit nummer wordt zo verteld over Estland, waar jonge ondernemers veel ruimte krijgen om hun bedrijf te verwezenlijken. Er wordt gepleit voor een ombudsman voor toekomstige generaties en één van de Smaakmakers, iemand die willen kijken of lokale politiek iets voor hem is, wordt samen met zijn coach geïnterviewd. Allen mensen met visie, die kijken naar de toekomst.

Ook nemen we afscheid van een aantal bestuursleden en maken we kennis met de nieuwe bestuursleden die zijn ingestemd op de afgelopen Focusdag. Ook worden de oude en nieuwe voorzitter van PerspeX geïnterviewd, terugkijkend op afgelopen seizoenen en uitzienend naar het jaar wat weer komen gaat. Wat is hun visie?

En zo kunnen we ook met een bijna volledig nieuwe redactie vooruitkijken naar het volgende seizoen, waarin we jullie weer te hopen inspireren en aanmoedigen tot actie in de nummers van PerspeX die gaan komen. Dat is onze visie. Maar voor nu, veel leesplezier met deze PerspeX.

Jeroen Troost
Hoofdredacteur

IN DE MEDIA

*Erik Jan Hakvoort en Dico Baars schreven in **Trouw** een opinie over het preventief opsluiten van Syriëgangers.*

Erik Jan Hakvoort was te horen bij **grootnieuwsradio** over de 'Rookactie' van PerspectieF.

*De **Volkskrant** schreef over het gezamenlijke initiatief van verschillende PJO's voor een 'ombudsman voor toekomstige generaties'. Jarin van der Zande was aanwezig om het manifest aan staatssecretaris Dijkzema.*

Het Parool schreef over de eerste ondertekening van het jongerencontract. PerspectieF zorgde samen met de Christen-Unie voor de mogelijkheid om tijdelijk te huren.

*Nieuwe voorzitter Jarin van der Zande gaf diverse interviews over zijn benoeming. Onder andere in het **Nederlands Dagblad**, het **Reformatorisch Dagblad**, de **EO Visie**, de **Stentor** en bij **EOBEAM***

Annabel Nanninga

Verdedig de vrijheid van meningsuiting

'De vrijheid van meningsuiting staat onder druk,' zo meent Annabel Nanninga. Als freelance columniste en journaliste van onder meer *The Post Online* neemt ze geen blad voor de mond en spreekt zo, meent zij, voor veel mensen die niet worden vertegenwoordigd. 'Er zijn veel mensen die het met me mee eens zijn, maar weinig die in mijn lijn publiceren.' Genoeg reden om haar te interviewen over vrijheid van meningsuiting, de media, christelijke politiek en meer.

Op welke manier zouden onze normen en waarden onder druk staan?

'Westerse verworven vrijheden worden verkwanseld. Links-progressieve waarden zijn rechts-conservatief geworden. Politieke correctheid lijkt fijn, maar is het niet. De mening van veel burgers wordt niet meer verwoord. Je mag bijvoorbeeld niet meer zeggen dat de westerse cultuur beter is dan de islamitische, terwijl iemand een oorlogsslachtoffer en radicale aso tegelijkertijd kan zijn. Mensen die zulke dingen zeggen, zonder een onvertogen woord, krijgen nu de politie op bezoek. Dat is inperking van de vrijheid van meningsuiting.'

Kun je daar een voorbeeld van geven?

'Een man zette op het internet dat hij liever geen azc in zijn omgeving wilde. Toen kreeg hij de politie aan de deur die even wilde inventariseren waarom de man dat gezegd had. Dit is een aanslag op het vrije woord. De man was immers een potentieel mondige burger die nu wel twee keer nadenkt voordat hij weer iets gaat twitteren. Daarnaast nemen mensen in zijn omgeving geen kennis meer van zijn mening. Mensen die iets normaal zeggen worden geïntimideerd.'

Hoe moet de overheid dan handelen?

'Je moet niet repressief zijn en mensen ook niet wijsmaken dat asielzoekers enkel zielige mensen en slachtoffers zijn. Mensen weten immers dat dat niet zo is. Je moet juist realistisch zijn en zeggen dat er dingen misgaan in bijvoorbeeld azc's wat betreft diefstal en omgang met vrouwen.'

Wie kan bijvoorbeeld dat wel gebalanceerd brengen?

'Laatst was ik bij een informatiebijeenkomst over een nieuwe azc in Kaatsheuvel. De burgemeester werd daar belaagd door burgers, maar hij bleef praten en uitleggen. Ik was het niet met hem eens, ik begreep de burgers. De burgemeester stond er echter wel en was eerlijk: "Ik kan niet beloven dat het allemaal engeltjes zijn." Hij ging tussen de mensen staan. Je kunt beter met lokale mensen communiceren, dan hun mening wegdrücken in de Nederlandse samenleving.'

Heb je zelf ook te maken gehad met inperking van de persvrijheid?

'Van overheidswege is er geen belemmering, maar vanuit de media komt wel zelfcensuur. Publieke omroepen laten slechts één kleur zien. De VARA en PvdA zijn bijvoorbeeld een machtig bolwerk. In dat opzicht is het internet een zegen, waar je zelfstandig bent.'

Wat is het gevolg van het internet?

De burger laat zich niet meer beperken. Je kunt nu alles tot je nemen. Hierdoor laten mensen zich niet meer wijsmaken dat berichtgeving van bijvoorbeeld de NOS neutraal zou zijn. Het is geen probleem dat de NOS niet neutraal is, maar dan moeten ze dat ook duidelijk kenbaar maken.'

Heb je het gevoel dat je de enige bent die een ander geluid laat horen?

'We zijn een klein groepje, maar ik heb niet het gevoel dat ik onmisbaar ben. Ik ben wel blij dat ik er een stem in kan zijn en dat ik in staat ben om het publiek aan te spreken. Er zijn namelijk veel mensen die het met me eens zijn, maar weinig die in mijn lijn publiceren. Op die manier is er een onbalans. We zijn een klein kliekje, maar ik krijg veel fanreacties op internet en er zijn zelfs mensen op straat die mij aanspreken.'

Veel mensen voelen zich niet vertegenwoordigd door de publieke omroep en kranten. De burger ziet bijvoorbeeld alle ellende met het

radicalisme en Marokkaanse probleemjongeren. Media en politiek zeggen dat dat niets met de islam te maken heeft, maar mensen zijn niet dom of gek. Het heeft wel met de islam te maken. Andere mensen zeggen over mij: "het is fijn om haar geluid te horen, ik zie die dingen ook, en dus ben ik blijkbaar toch niet gek." De realiteit van de media strookt niet met de realiteit die de mensen zelf ervaren.'

Waarom ga je dan niet bij bijvoorbeeld de NOS werken, waarom probeer je het mediaklimaat niet van binnenuit te veranderen?

'Publieke omroepen en kranten missen de nieuwe media. Mensen stoppen je in een frame. En je raakt onvermijdelijk toch ingekapseld, als je bij een omroep als de NOS gaat werken.'

Heb je een doel?

'Ik wil elke Nederlander het gevoel geven dat je kunt zeggen wat je wilt zeggen, zonder dat dat gelijk bestempeld wordt als bijvoorbeeld racisme. Als je een hekel hebt aan de islam, mag je dat zeggen. Als iemand het er niet mee eens, mag iemand met goede argumenten komen, maar niet gelijk als racisme bestempelen.'

Wat vind je van christelijke politiek?

'Inhoudelijk kan ik het er me niet in vinden. Ik zou mezelf willen omschrijven als libertariër. Ik ben voor euthanasie, abortus en legale prostitutie.'

En wat betreft de politici?

'De CDA vind ik machtsbelust en laf. Niet de individuen, maar wel als partij. De politici hebben een rubberen ruggengraat. De politici van de ChristenUnie en de SGP vind ik wel betrouwbaar. Je betrapt ze niet op het doen van loze beloften, op standpunten die ze later weer veranderen. Ze doen geen water bij de wijn. Ze zijn de enige partijen die dat niet doen. Je weet wat je aan ze hebt.'

Heb je een advies aan de christelijke politici?

'Christenen hebben de neiging om dingen te verbieden die ze zelf niet willen zien, bijvoorbeeld blote reclame. Vanuit je geweten kun je wat betreft zaken als abortus dingen proberen te verbieden, maar kijk uit op het gebied van zaken als cartoons en reclame. Je moet de vrijheid van meningsuiting verdedigen. Er is maar één vrijheid van meningsuiting. Als je die van de ander kleiner maakt, maak je die van jezelf ook kleiner.'

Heb je ook een advies aan ons als jongerenorganisatie?

'Bedenk goed wie de zwakkeren zijn waar je voor opkomt. Bevorder het slachtofferdenken niet en ga geen lagere eisen aan deze 'slachtoffers' stellen. Ook slachtoffers van bombardementen kunnen homo's haten. Kijk dan ook uit met moslims als bondgenoten. Er bestaat volgens mij geen gematigde Islam, er bestaan hooguit moslims waar je geen last van hebt. Je mag geloven wat je wil, maar dat betekent niet dat je vervolgens christenen, homo's of niet-gelovigen iets mag aandoen vanwege dat geloof. Dus nogmaals, bedenk goed wie de zwakkeren zijn voor je voor opkomt. Kijk bijvoorbeeld naar de joodse gemeenschap. Ze zijn over het algemeen niet laag opgeleid en niet arm. Toch zouden ze zomaar meer 'zwakkeren' kunnen worden genoemd dan sommige groepen vluchtelingen.'

Erik-Jan Hakvoort

oud-voorzitter

Jeroen Troost

Hoofdredacteur

E-stonia het start-up paradijs

Het begon allemaal op een kamer waar twee leden hun hoofden bogen over waardenvolle economie. Deze kamer heeft een boekenplank vol ideeën voor start-ups: jonge, dynamische en digitaal georiënteerde bedrijfjes. Na een brainstormsessie was het idee voor een reis naar Estland geboren. Eind april was het zover en reisde een divers gezelschap voor zes dagen af naar Estland, het land van onbegrensde mogelijkheden voor het beginnen van een eigen bedrijfje. Estland, het land dat zelf werkt als een start-up, mocht ons inspireren, schaven en tot onze ondernemersgeest spreken. En dat heeft het gedaan.

Het was fascinerend om te zien hoe Estland en 'de start-up wereld' werkt. De regering en alle overheidsdiensten van het land zijn volledig gedigitaliseerd en er wordt vanuit een start-upmindset gewerkt. Door de regering als een start-up te laten werken, is deze mindset de normaalste zaak in het hele land. Kinderen en studenten worden aangemoedigd en krijgen overal de mogelijkheden om een start-up te beginnen. Maar voor het starten van een start-up moet je een goed idee hebben. Alle start-ups beginnen bij een probleem en een vacuüm waarop een oplossing wordt gevonden. Deze oplossing gaat vaak hand in hand met digitalisering. Veel bedrijven die bezocht zijn, werken vanuit een app. Internet is zelfs een recht in het land en er is een digitale weg, de X-road, ontwikkelt om al het overheidsverkeer goed te laten verlopen. Door deze e-governance is er zeer weinig bureaucratie en is het starten van een eigen onderneming binnen een paar minuten geregeld. De Regional Conference van de ECPYouth heeft ons als christenen daarnaast ook aangesproken op onze ondernemersgeest. Christen-zijn en ondernemerschap gaan goed hand in hand.

Er was genoeg inspiratie te vinden in E-stonia. Vele bedrijfsbezoeken hebben duidelijk gemaakt dat het allemaal begint bij een idee en financiering. En dan maar gewoon te starten. Dus rest ons nu de taak om op onze eigen kamers onze hoofden te buigen over geweldige ideeën voor een start-up. Bedenk iets nieuws of pak een oud idee van de boekenplank en zet het om in concrete plannen. En vergeet niet wat de Esten zeggen: falen mag!

Klariska ten Napel

NIEUWE & OUDE voorzitter

Afgelopen Focusdag is **Jarin van der Zande** verkozen tot de nieuwe voorzitter van Perspectief. In dit nummer maken wij nader kennis met deze kersverse voorzitter en horen wij meer over zijn ambities. Daarbij blikken wij ook samen met Erik-Jan Hakvoort, de aftredende voorzitter terug op deze jaren van voorzitterschap. Juist het moment van het overdragen van functies is zeer geschikt om terug te blikken en vooruit te kijken.

Erik-Jan is sinds het tweede jaar van zijn studie geschiedenis verbonden aan Perspectief. Eerst was hij lid van de toenmalige werkgroep onderwijs. Toen hij werd gevraagd om zitting te nemen in het bestuur heeft hij daar niet lang over te hoeven twijfelen. Hij wilde graag mooie plannen bedenken en ontwikkelde een passie voor mensen. Hoe hij terugkijkt op zijn voorzitterschap? Voorzitterschap is, zo geeft hij aan, de leukste job die er is; maar tegelijkertijd ook de zwaarste. Als voorzitter kan je veel invloed uitoefenen, tegelijkertijd heb je ook veel verschillende petten op; dat is soms moeilijk. Het is zo dat je niet alleen 'fractievoorzitter' bent maar ook 'partijvoorzitter', 'bureau-manager' en ga zo maar door. Erik-Jan was een enthousiaste organisator. Hij geeft aan een paar mooie hoogtepunten achter de rug te hebben. Het meest waar hij echter van genoten heeft, is van alle mensen die hij actief heeft zien worden en van de mensen, die hij enorm heeft zien groeien.

Jarin is bij Perspectief, net als Erik-Jan, gestart met het lid worden van een toenmalige werkgroep. En wel de werkgroep justitie en veiligheid. De afgelopen twee jaar mocht hij als bestuurslid lokaal en daarna als politiek bestuurslid de organisatie dienen. In het dagelijks leven is hij student Crime Science in Enschede en daarnaast fractievertegenwoordiger in de gemeenteraad van Apeldoorn. Dan de cruciale vraag: wat beweegt Jarin om de nieuwe voorzitter te worden? Jarin noemt dat in zijn periode van voorzitterschap er twee grote landelijke verkiezingen voorbij komen: de landelijke Tweede Kamerverkiezingen en de gemeenteraadsverkiezingen. Als voorzitter wil hij juist op de punten van debat en campagne de organisatie de komende jaren laten groeien. De verkiezingen zijn volgens hem daarvoor mooie kapstokjes. Jarin geeft aan dat het om een politieke invalshoek vraagt; hij is blij dat hij een goed nieuw bestuur naast hem heeft staan; die juist

deze politieke competenties bezit. Daarnaast heeft hij Perspectief de afgelopen jaren enorm zien groeien in een dynamische en drukke organisatie. Hij hoopt dat hij de komende periode deze groei kan doorzetten, om zo Perspectief een nog invloedrijkere jongerenclub te laten zijn.

Een belangrijk speerpunt wat Erik-Jan aan Jarin wil meegeven is volgens hem simpel. **"Laat zien dat wij als Perspectief de meest constructieve jonge politici zijn. Wij gaan niet voor positie, macht of onszelf. Wij zijn niet links en niet rechts. Wij willen maar één ding en dat is opkomen voor jongeren en mensen om ons heen, meer dan voor onszelf. Zorg dat je dat geluid, op welke manier en bij welk praatprogramma dan ook, zo veel mogelijk laat horen!"**

Aan jou als lezer van PerspeX wil Erik-Jan jou meegeven. **"kom in actie! Wacht niet af, maar word actief!"** Als er iets is wat hij de afgelopen periode heeft geleerd is dat het niet vanzelf naar jou toekomt; maar als jij een bijdrage wil leveren aan de politiek dat je dan aan de slag moet. Dus heel concreet. Bel eens een bestuurslid op met de vraag of je wat voor diegene kan betekenen of maak zelf een plan om iets te organiseren in jouw eigen dorp of stad!

Eline Keesmaat

Vertrekkende en nieuwe bestuursleden

Sinds een paar weken is het bestuur gewisseld. De vertrekkende bestuursleden blikken terug op het voorbije jaar en de nieuwe bestuursleden kijken uit naar het komende jaar.

Vertrekkende bestuursleden

Waar kijk je met plezier op terug?

"Ik ben dankbaar voor de goede momenten en gesprekken die ik heb gehad met alle Perspectief'ers in de jaren dat ik bij deze geweldige organisatie heb gewerkt. Samen met elkaar hebben we allerlei hoogtepunten beleefd en gewerkt aan impact op politiek en het betrekken van jongeren bij politiek. Hopelijk komen we elkaar snel weer tegen!"

Erik-Jan Hakvoort

Wat wil je het nieuwe bestuur meegeven?

"Houd het grotere doel van Perspectief in de gaten, maar vergeet ook niet te genieten van deze mooie (bestuurs)periode waarin je veel zult meemaken."

Hilbert Hunink

Wat heb je geleerd tijdens je bestuurstijd?

"Gedurende dit jaar ben ik uiteraard gegroeid in leiderschap en samenwerken. Hetgeen me echter het meest bijblijft is de impact die jij als bestuur kan hebben naar de buitenwereld. Alle uitspraken en activiteiten liggen onder een vergrootglas, wat je bewust maakt van de verantwoordelijkheid die je hebt als bestuurslid. Deze ervaring zal ik meenemen in de functies die ik mag gaan bekleden in de toekomst."

Immanuel Wijland

nieuwe bestuursleden

Arie Barendrecht

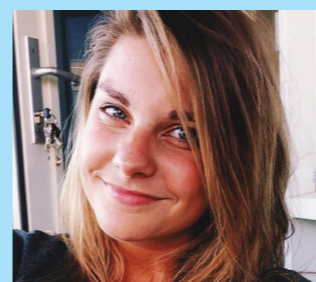
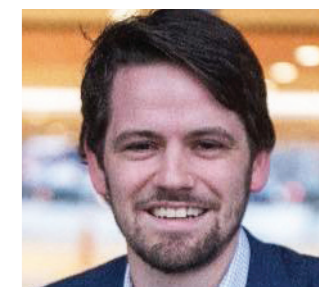
Wat lijkt jou het mooist aan het zijn van bestuurslid?

"Als bestuurslid ben je volgens mij met twee dingen bezig die ik een hele mooie combinatie vind. Aan de ene kant ben ik straks als penningmeester dagelijks bezig de inkomsten en uitgaven van de vereniging in goede banen te leiden. En aan de andere kant kan ik die ervaringen gebruiken om ook naar de lange termijn te kijken. Waar gaan we heen als vereniging? Kunnen we dat wel op de huidige manier financieren? En wat is de effectiviteit van het uitgegeven geld? Ik vind de praktijk van alledag en een koers kunnen uitzetten voor de toekomst het mooist als bestuurslid."

Welk doel heb je voor je bestuurstijd?

"Politiek draait voor mij om dienstbaarheid en gerechtigheid. Grote termen, dus kort samengevat is dat mét God in deze wereld. Het zou mooi zijn als er steeds meer jonge mensen zich aansluiten bij Perspectief om een verschil te maken in hun eigen omgeving. Hiervoor wil ik mij in de komende bestuursperiode inzetten."

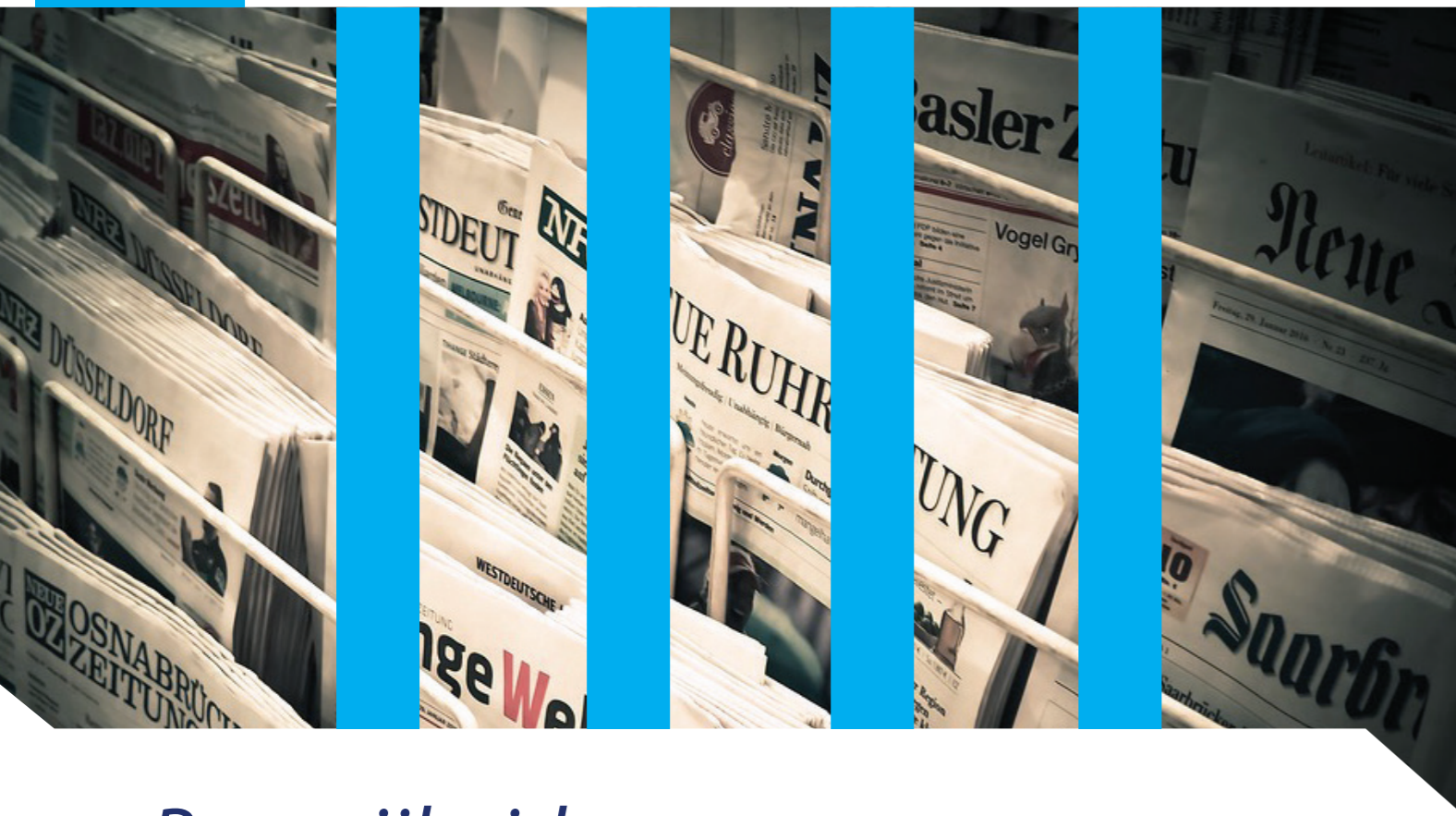
Dico Baars

Wat wil je het vorige bestuur meegeven?

"Wat ik het vorige bestuur mee zou willen geven, is dat zij het enthousiasme en de betrokkenheid waarmee ze het afgelopen seizoen of langer het bestuur van Perspectief vormde, mee zullen nemen naar de toekomst. Ik hoop dat het bestuur kan terugkijken op een fijne tijd met elkaar als team en binnen Perspectief als organisatie."

Annemarie de Bruin - van der Spoel

Persvrijheid: een journalistiek placebo

'Lang leve de vrijheid', totdat het de persvrijheid betreft. Dan moeten journalisten, fotografen en andere publicerende mensen ineens uitkijken met wat ze laten drukken of op het internet zetten.

De Rijksoverheid houdt zich heel gedeisd met hun definitie van persvrijheid, namelijk dat de overheid zich in Nederland niet mag bemoeien met wat mensen zeggen of schrijven. Mits het niet in strijd is met de wet, uiteraard.

Naast deze beschrijving wordt ook benadrukt dat 'persvrijheid onmisbaar is in een democratische samenleving'. Alsof ik nu, zittend voor mijn laptop, de hele samenleving overeind houd met de woorden die ik op papier zet. Dat typt vervelend met al die druk op mijn schouders...

Een klein weetje onder ons: ik heb er net een tentamen Media-kritiek op zitten, waarbij mijn opleiding mij in 45 vragen wilde laten nadenken over de ontwikkeling van de journalistiek, de media, de ontzuiling, de kritische blik van de Nederlanders die verder werd ontwikkeld en uiteraard de toekomst van 'mijn vak'. De persvrijheid werd daarbij ook uitgebreid behandeld en dan vooral ten tijde van de Tweede Wereldoorlog. Steeds meer macht van de Duitsers, het Persgilde, de illegale pers als reactie daarop om uiteindelijk als land na de bevrijding de 'goede' journalisten van de 'slechte' te onderscheiden en het land van die landverraders af te helpen.

Gelukkig leven wij niet meer in oorlogstijd – in ieder geval niet in Nederland – maar het lijkt wel alsof wij zelf de cultuur die toen heerste, weer helpen opbouwen.

Begrijp me niet verkeerd, ik ga hier niemand uitmaken voor NSB'er of landverrader en ik wil de bombardementen en bezetting absoluut niet bagatelliseren, maar hebben we er dan niets van geleerd? Voor de oorlog was er amusement, was elke zuil nog lid van zijn eigen partij en krant en was nieuws gewoon nieuws, maar die structuur en braafheid is helemaal weg. Zoals ook in mijn tentamen naar voren kwam: mede door de ontzuiling en de gemiddelde Nederlander die steeds hoger opgeleid werd, nam ook de kritiek van de bevolking toe en dat is tot op de dag van vandaag nog steeds het geval. Je kunt nauwelijks nog een bericht schrijven of ergens op reageren zonder een stroom van reacties over je heen te krijgen. Met elke letter die we het wereldwijde web op gooien, moeten we uitkijken voor de mensen die we kunnen kwetsen, nadenken over hoe een bericht overkomt, hoor en wederhoor toepassen en proberen zoveel mogelijk objectief te blijven. Het lijkt wel alsof we in oorlog zijn met onszelf, van censuur naar zelfcensuur. En dat noemt zich persvrijheid anno 2016...

Wat mij betreft is persvrijheid iets anders dan het bovengenoemde 'iedereen te vriend houden'. Persvrijheid is de waarheid vertellen, ook als deze niet is wat mensen willen horen. Wat de illegale pers deed in de tijden van bezetting; dat is persvrijheid, ondanks dat ze niet letterlijk in vrijheid leefden.

En hoe zit dat met ons, christenen, in deze mediawereld? Heb jij het gevoel dat je open en eerlijk christen kan zijn? In je reacties? In je berichten op Facebook? In je krant- en mediakeuze? We zijn in de minderheid en dat lijkt steeds meer zichtbaar te worden. Vooral op mijn voornamelijk atheïstische opleiding, waar feiten achterhalen en bronnen checken aan de orde van de dag zijn lijkt het geloven in een God behoorlijk tegen de cultuur van 'eerst zien en dan geloven' in te gaan. Er is maar een enkele christen te bekennen tussen mijn medestudenten, terwijl je geloof kunnen belijden ook bij vrijheid hoort. Staat dat tenslotte ook niet in het eerste artikel van de Grondwet?

Desalniettemin heb ik wel het idee dat ik mijn christelijke karakter bij het schrijven van nieuwsberichten en maken van tv-items maar even achterwege moet laten. Dat is tenslotte niet waar het om gaat, maar vooral ook niet wat de doelgroep wil weten.

En daar gaat het fout. De doelgroep dit, de lezer dat, zij bepalen steeds meer waar wij over schrijven en wat er 'trending topic' is. De rollen binnen de media zijn volledig omgedraaid: waar journalisten eerst items maken die belangrijk waren en waar het publiek naar keek omdat zij het interessant vinden, worden nu items gemaakt die het publiek interessant vindt en die voor ons daardoor belangrijk zijn.

Ik neem de termen 'persvrijheid' en 'objectiviteit' altijd maar met een korreltje zout. Niet alleen omdat objectiviteit nooit helemaal bestaat en persvrijheid mooier klinkt dan het daadwerkelijk is, maar ook omdat dit soort woorden nooit helemaal kunnen beschrijven wat ze precies inhouden.

Simone Beer
Studente Journalistiek

Focusdag Perspectief

25 juni 2016

Zaterdag 25 juni was Hilversum het toneel van Perspectief. Menig lid was afgereisd naar Hilversum om de jaarlijkse afsluitende Focusdag mee te maken. Het programma was goed gevuld en begon, nadat iedereen hartelijk welkom was geheten door, toen nog voorzitter, Erik-Jan Hakvoort, met een lezing over media en religie door Pauline Weseman.

Pauline is journalist, docent en religiewetenschapper en vertelde ons dat er in de media vaak zelfde manieren van framing gebruikt worden, als het gaat om nieuws brengen. Dit noemde ze mythes, zo was er de mythe van de held, waarbij vaak de desbetreffende persoon als een voorbeeldfunctie neergezet wordt, de mythe van de andere wereld waarbij het contrast met de eigen wereld centraal gesteld wordt en de mythe van de zondebok om het kwaad buiten jezelf te leggen en vooral te waarschuwen. Deze mythen worden vervolgens zichtbaar gemaakt in enkele casussen, waar veel Perspectief'ers linkjes zagen tussen de theorie en de praktijk.

Na de lezing van Pauline, stond de ALV op het programma. De dagvoorzitter Matthijs de Snoo had de eer deze te mogen leiden, en dat deed hij met een precisie waar iedereen versteld van stond. Tijdens de ALV zijn de statuten en het huishoudelijk reglement

gewijzigd. En er waren nog enkele amendementen aangenomen met betrekken tot de selectieprocedure voor het bestuur van Perspectief. Omdat er helaas te weinig leden aanwezig waren om de statuten geldig te verklaren, zullen de statuten in september opnieuw ter stemming worden gebracht.

Daarnaast waren er een heel aantal moties ingediend door een aantal leden over verscheidende zaken binnen Perspectief. Zo was er een motie dat de (nieuwe) voorzitter de kosten van de borrel moest betalen, helaas afgewezen. Ook zijn er moties aangenomen omtrent het reilen en zeilen van de vereniging, het functioneren van de verschillende projectgroepen en de samenwerking met ECPYouth.

Daarna was het aan het nieuwe bestuur om geïnstalleerd te worden, waarbij Annemarie de Bruin – van de Spoel secretaris werd, Arie Barendrecht de rol van Hilbert overnam maar wel als penningmeester. Dico Baars het stokje overnam van Jarin als bestuurslid Politiek. En na een verhitte discussie over de selectieprocedure, nam Jarin van der Zande uiteindelijk de voorzittershamer over van Erik-Jan Hakvoort. Vervolgens werd na een heel lange dag de vergadering gesloten, en de borrel geopend.

Na de lunch was het dan tijd om verschillende leden te bedanken. Zo werden Joel Antonie, Anil Kumar, Jetske Gerkema, Loes Zuidervaart, Hilbert Hunnink en Immanuel Wijnand benoemd tot Lid van Verdienste vanwege hun inzet voor de vereniging. Daarnaast werden Immanuel, Erik-Jan en Hilbert in het zonnetje gezet vanwege hun inzet als bestuursleden. Waarbij het waard is om te vermelden dat Hilbert zelfs 3 jaar en 8 maanden als secretaris in het bestuur gediend heeft. Ook Erik-Jan werd nog bedankt door Eppo Bruins voor zijn inzet voor Perspectief.

artikel: **Christel Monrooij**
foto's: **Tiemen van Meijeren**

Wie vertegenwoordigt generaties na ons?

Er wordt weleens gezegd dat de overheid kortzichtig is. Als er beleid gemaakt wordt gebeurt dat namelijk altijd met een schuin oog op de kiezer, die de politiek af zal rekenen op haar daden. Met het oog op de toekomst voor ons, en nieuwe generaties die nog geboren moeten worden, is dit natuurlijk een slechte zaak. Korte termijn baten winnen het makkelijk van lange termijn kosten.

Samen met andere politieke jongerenorganisaties is deze tendens reden om naar manieren te zoeken om de toekomst van onze samenleving, vaak onder de noemer van duurzaamheid, beter te betrekken in nieuwe beleidsvoorstellen. Die toekomst ligt ons als jongerenpartijen na aan het hart, omdat het juist jongeren en generaties na ons zijn die problemen kunnen krijgen als de toekomst niet wordt betrokken op huidig beleid. Een voorbeeld is het investeren in bescherming tegen overstromingen. Infrastructuur die hiervoor nodig is, wordt vaak voor 100 jaar of langer gebruikt. Denk bijvoorbeeld aan de Afsluitdijk, die al sinds 1932 in gebruik is. Een ander voorbeeld is onderwijs. Als we nu het beleid herzien, dan heeft dat groot effect op wat jongeren leren en hoe ze onderwijs beleven. Zij dragen dit hun hele leven mee. Een laatste voorbeeld is de huizenmarkt. Als we nu de hypotheekrente verhogen of verlagen, dan zal de vermogensopbouw als wij 60 zijn er heel anders uit zien. Vaak wordt, buiten wat economische cijfers, over deze lange termijn effecten niet nagedacht bij het vormen van beleid. Dat moet natuurlijk anders.

Eén van de manieren om de overheid op dergelijke lange termijn gevolgen van beleid te wijzen, is door dit permanent onderdeel van onze samenleving te maken. Een manier om dit te doen is het instellen van een ombudspersoon voor toekomstige generaties. Een ombudspersoon is een instelling gevormd door één woordvoerder (de ombudspersoon), samen met een team en budget, die als taak heeft de overheid te wijzen op bepaalde aspecten van haar functioneren. Je zou een ombudspersoon kunnen vergelijken met die functie die een profeet in het oude testament had. Profeten hadden de taak had om de koning of de leiders van het volk te wijzen op hun blinde vlekken, verkeerd beleid, of zonden. Een bekend verhaal is dat van David, die na het opzettelijk laten doden van Uria aangesproken wordt door Nathan. Een ander verhaal is dat van Mozes, die bij monde van Aäron de Farao (een seculiere koning) aanspreekt op zijn omgang met de Israëlieten.

Ook nu is het nodig dat de overheid aangesproken wordt op haar functioneren en ook een niet-christelijke ombudspersoon kan daar een positief verschil in maken. Natuurlijk wordt de overheid al aangesproken door ons als politieke jongerenorganisatie, kerken, belangengroepen en anderen, maar zeker als het om iets belangrijks als de effecten van beleid op de toekomst gaat, is het goed om dit ook vast te zetten in een onafhankelijk orgaan specifiek voor de belangen van toekomstige generaties.

In Nederland hebben we al dergelijke ombudspersonen, bijvoorbeeld bij de Rijksoverheid, maar ook bij gemeenten en op specifieke thema's zoals kinderen en pensioenen. In het buitenland zijn er al ombudspersonen of commissies voor de toekomst, bijvoorbeeld in Hongarije, Canada en Nieuw Zeeland. Daar wordt het beleid ook regelmatig aangepast na commentaar van die instituten. Ook voor Nederland groeit de urgentie om een dergelijk instituut te installeren omdat klimaatverandering, grondstofuitputting, en onze stagnerende welvaartsgroei voor toekomstige generaties wel eens desastreuze gevolgen zou kunnen hebben als we nu geen rekening met ze gaan houden. Daarin kan een ombudspersoon starten met het waarborgen van een aantal rechten voor jongeren en generaties na ons. Rechten zoals een leefbaar milieu, duurzame ontwikkeling en een fatsoenlijk toekomstperspectief. De installatie van een ombudspersoon voor toekomstige generaties kan een goede stap zijn om nieuw beleid te toetsen op toekomst bestendigheid om zo op de lange termijn naar een meer duurzame inrichting van beleid te gaan.

Op 14 juni hebben we daarom samen met andere PJO's een manifest aangeboden aan staatssecretaris Dijkzema om een ombudspersoon Toekomstige Generaties te installeren.

zie ook ons artikel in de Volkskrant:
<http://www.volkskrant.nl/opinie/jongerenpartijen-willen-ombudspersoon-voor-toekomstige-generaties~a4320090/>

Dit najaar zullen we een symposium organiseren om weer aandacht te geven aan deze en andere manieren om ons beleid toekomstbestendiger te maken en te houden.

Mark Zandvoort

coach **Wout Schonewille**

Erik Busstra

Smaakmakers

Het smaakmakertraject van de ChristenUnie is een traject waarin jongeren die interesse hebben in de lokale politiek twee jaar begeleid worden door een mentor, een jonge fractiemedewerker. Dit traject heeft als doel dat jongeren kunnen kijken of lokale politiek bij hen past. Wij maken nader kennis met smaakmaker Erik Busstra en coach Wout Schonewille.

Wout is sinds 2014 raadslid in Gouda en Erik is sinds 2015 actief lid bij Perspectief. In Gouda is Wout verantwoordelijk voor het sociaal domein namens de ChristenUnie. Op dit moment is hij IT-manager voor met name zorgorganisaties. Erik is in het dagelijks leven maatschappelijk werker bij Gevangenzorg Nederland.

Wat beweegt hen beiden om politiek actief te zijn? Wout geeft aan dat de mens als scepel altijd in relatie tot God en anderen staat. Aan deze relaties moet hard gewerkt worden en dat noemt hij 'samen-leren-leven'. Dat geldt voor gezin, vrienden maar ook voor een samenleving. Politiek is wat Wout betreft dus niet iets van een 'glazen stolp' maar is gewoon het leven. En in dat leven wil hij dienstbaar zijn aan de Ander. Erik geeft aan bewogen te zijn met wat er in de maatschappij gebeurt en graag duurzaam iets te willen veranderen in de knelpunten die hij ziet. De politiek is voor hem een middel om daadwerkelijk een bijdrage te leveren aan een mooiere samenleving. En daarbij is het voor hem een mooie

plek om zichzelf verder te ontwikkelen. Toen Wout de vraag gesteld werd wat zijn motivatie is om een smaakmaker te coachen, gaf hij aan dat ze in Gouda patent hebben op jong talent omdat hij er in gelooft dat ze van elkaar kunnen leren. Erik heeft voor dit traject gekozen omdat hij nieuwsgierig was en is naar meer politieke verdieping. Voor hem werkt het goed om zich dan een langere periode ergens in te verdiepen.

Tot slot aan Wout de vraag wat hij als speerpunten aan Erik wil meegeven. Wout geeft aan er mee te worstelen om als raadslid zijn idealen en overtuigingen te laten landen in de context van de gemeentepolitiek. Wout hoopt dat door hun interactie zij beiden leren om oprecht en bevlogen te blijven. En als tweede speerpunt zou hij graag de nadruk leggen op kwaliteit: weten waar je over spreekt en met wijsheid besluiten nemen of initiatieven lanceren!

Eline Keesmaat

Nieuwe redactieleden!

Vier personen vormen nu de redactie van PerspeX: Jantine, en drie nieuwe redactieleden: Martijn, Eline en Jeroen.

Martijn Tel

Hallo, ik ben Martijn, 17 jaar en al zo'n drie maanden lid bij Perspectief. Toevallig ook al zo'n drie maanden redacteur bij PerspeX. Journalistje spelen heb ik altijd al leuk gevonden. Vroeger op de basisschool liep ik met een tennisracket op mijn schouder als camera, en nu probeer ik dat een beetje te professionaliseren. Zo werk ik ook bij Omroep Houten en ben ik hoofdredacteur van onze schoolkrant. Ik zit dus nog op de middelbare school. Ik hoop veel ervaring op te doen bij PerspeX en natuurlijk leuke stukken te gaan schrijven. Ik zit nu overigens in Canada, vandaar dat er geen artikelen van mij instaan deze keer.

Eline Keesmaat

Mijn naam is Eline Keesmaat. Ik woon mooi centraal in het midden van Nederland. In het dagelijks leven ben ik verpleegkundige in de psychiatrie. Daarnaast vind ik het leuk en mooi om op andere plekken actief en betrokken te zijn. Zo zit ik op een jongerenkoor en kom ik op bezoek in het asielzoekerscentrum. Actief in de dubbele zin van het woord. Sport en avontuur daar houd ik van. Maar ook zeker maatschappelijk actief. Ik geloof dat wij als christelijke jongeren verschil kunnen maken in deze maatschappij. Door aan te treden in de redactie van PerspeX hoop ik dat jij en ik geprikkeld, geïnspireerd en gemotiveerd worden om onze maatschappij in de juiste Richting te bewegen!

Jeroen Troost

Mijn naam is Jeroen Troost. Na de vakantie masterstudent Internationale betrekkingen. Politiek en journalistiek hebben allebei mijn interesse en bij PerspeX komt dit mooi bij elkaar. Mensen bewust maken van belangrijke kwesties, problemen en inzichten heeft mijn hart. In het onderwijs heb ik dat dan ook gedaan als geschiedenisdocent, in vrijwilligersrestaurant Happietaria als PR-manager en zo hoop ik dat ook te doen als onderdeel van de redactie van PerspeX. Op die manier hoop ik dat je zo geïnspireerd word om je zelf ook voor de maatschappij in te zetten.

PerspeX

wordt uitgegeven door:
Perspectief, ChristenUnie-jongeren

colofon

HOOFDREDACTIE
Jeroen Troost

REDACTIE
Jantine Brandemann
Martijn Tel
Eline Keesmaat
Jeroen Troost

GASTSCHRIJVERS
Christel Monrooij
Mark Zandvoort
Simone Beer
Klariska ten Napel

DESIGN / OPMAAK
Job Poutsma

REDACTIEADRES
PerspeX
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
perspex@perspex.nu

Nieuw bestuur **Perspectief**

Annika van de Belt - Seth Snel - Arie Barendrecht - Jarin van der Zande - Dico Baars - Annemarie de Bruin

*Wil jij ook deel uitmaken van onze
enthousiaste redactie en meeschrijven
aan een PerspeX zoals deze?
We zoeken nog meer redactieleden!*

Mail jouw motivatie dan snel naar perspex@perspectief.nu!